

IDŐSEK VILÁGNAPJA SÁTORALJAÚJHELYEN

2016. október 4-én Idősek Napja alkalmából 20. alkalommal szervezett városi ünnepséget az önkormányzat, az Egyesített Szociális Intézmény, a művelődési központ és a „Segíteni Embertársainkon” Közhasznú Alapítvány. A meghirdetett programra, a rossz idő ellenére is szép számmal, mintegy háromszázan fogadták el a meghívást a városban és a településrészekén élő nyugdíjasok. Megtelt a Latabár Színház. Az egybegyűlteket Szamosvölgyi Péter polgármester köszöntötte, aki beszédében elismerően szólt az idősek pozitív életszemléletéről, és élet-szeretetéről. Nem véletlenül, hiszen a mai generációnak is szüksége van azokra az erényekre, melyeket leginkább ők képviselnek. Bölcsességükre, az elfogadó attitűdökre, a végtelen türelmükre és a sok élettapasztalatukra. Segítségükkel

ápoljuk hagyományainkat, száll generációról generációra a tudás. Mindezek tükrében fontos feladatunk, hogy lehetővé tegyük időseink számára az öregkorhoz méltó életet, vigyáznunk kell rájuk, támaszt, és ha szükséges, segítséget kell nyújtani a pihenés éveiben. A szervezők mindezt hitvallásuknak tekintve szép programokkal készültek köszöntésükre. Az ünnepi műsor után, melyben társastánc és örökzöld dallamok váltották egymást, egy kis vendéglátásra várták a megjelenteket. A sülték mellett mindenki megkóstolhatta a köveshegyi töltött káposztát is. Gyümölcscsel és süteményekkel is kedveskedtek a nyugdíjasoknak, és még bor is jutott az asztalra, amelyet a város vezetői és képviselői kínáltak. Az idősek arcán látszott az öröm és az elégedettség. Mosolyogva, beszélgetve indultak haza, biztosítva a szervezőket arról, hogy jövőre ismét szeretnének eljönni erre a szép ünnepre

*Ignécziné Simkó Katalin
Sátoraljaújhelyi Egyesített
Szociális Intézmény munkatársa*

REFORMÁTUS ÜNNEPI ALKALMAK

Az október vége, november eleje ünnepi időszak az újhelyi gyülekezetben. Október végén a protestáns napok keretében készültünk a hitújítás, a reformáció ünnepére. A gyülekezeti alkalmakon a reformáció tanításai kerültek előtérbe. Solus Christus–egyedül Krisztus a Megváltó! Sola fide, sola gratia–egyedül hit által, kegyelemből üdvözülünk! Sola Scriptura–egyedül a Szentírás Isten kijelentése! Soli Deo gloria–Egyedül Istené a dicsőség! Ezek a biblikus reformátori tanítások számos nemzedéket erősítettek a hitben és a keresztyén bizonyágtételben. Mi is ezek által szeretnénk megújulni. A reformáció napjára való felkészülés jegyében ifjúsági közösségünk–közel 40 fővel–egy őszi táborban vett részt Mályiban, az egyházkerület üdülőházában, ahol a megtérés nagy kérdéséről beszélgettek. Október 31-e a reformáció ünnepe. E napon délelőtt 10-kor és este 5-kor tartottunk istentiszteletet, megemlékezést. Az esti alkalmon énekek, szavalatok és más bizonyágtételek is elhangoztak.

November 1-jén mi is emlékeztünk elhunyt szeretteinkre. Több éves hagyományunk szerint délután 3-kor kint a temetőben tartottunk istentiszteletet.

Énekekkel, imádsággal és igével magasztaljuk Urunkat, aki vigasztalást és élő reménységet ad. November 8-tól 12-ig, keddtől szombatig hitébresztő és hitmélyítő istentiszteleteket, evangélicációs sorozatot tartunk. Az alkalmak esténként 5-kor kezdődnek a közösségi házban. Az igeszolgálatot Dezső Attila ricsei lelkipásztor és Bakos István, a sárospataki Teológia egyik diákvezetője végzi. Az evangélicációs hetet november 13-án vasárnap, délelőtt 10-kor úrvacsorás istentisztelettel zárjuk. Megterítjük az Úr szent asztalát, hogy újból együtt részesüljünk Urunk kegyelmében, és jelenléte örömeiben.

Alkalmainkra minden kedves Testvérünket szeretettel várjuk!

Dr. Kádár Ferenc lelkipásztor

ÚJHELYI DIÁK ÜDVÖZLETE COLORADOBÓL

Nagyon köszönöm ezt a lehetőséget, hogy 10000km távolságból is beszámolhatok a szülővárosomnak életre szóló élményimről. Olyan megtiszteltetésben lehet részem, hogy a Rotary Diákcseré Program keretein belül eltölthetek egy évet az egyesült államokbeli Telluride-ban, Colorado Államban.

A kalandom augusztus 20-án kezdődött, mikor könnyes búcsút vettem a családomtól és felszálltam egy Frankfurtba tartó járatra, hogy elkezdjem életem nagy kalandját.

30 óra múlva már a háttam mögött tudhattam életem leghosszabb repülőútját. Szerencsére nem egyedül kellett megtennem, mert az utam felénél találkoztam egy olasz lánnyal, akivel egy városban töltjük el a csere-diák évünket. A Rotary Diákcseré Program keretein belül a diákok fogadó családoknál élnek egy éven keresztül. Én magamat a legszerencsésebb csere-diáknak tartom, mert mindkét fogadó családom nagyon hasonlít az igazi családomhoz. Itt is mint otthon két kishúgom van, akik nagy szeretettel fogadtak mára az első napon. A fogadó városom a Sziklás-hegység közepén található, ami azt jelenti, hogy egy csodavilágban élek. A vadvilág itt mindennapos. **Az utcákon medvebiztos kukák állnak, és az emberek nem próbálják meg a természetet megváltoztatni a saját tetszésük szerint, hanem együtt élnek azzal a csodával, ami körülveszi őket.**

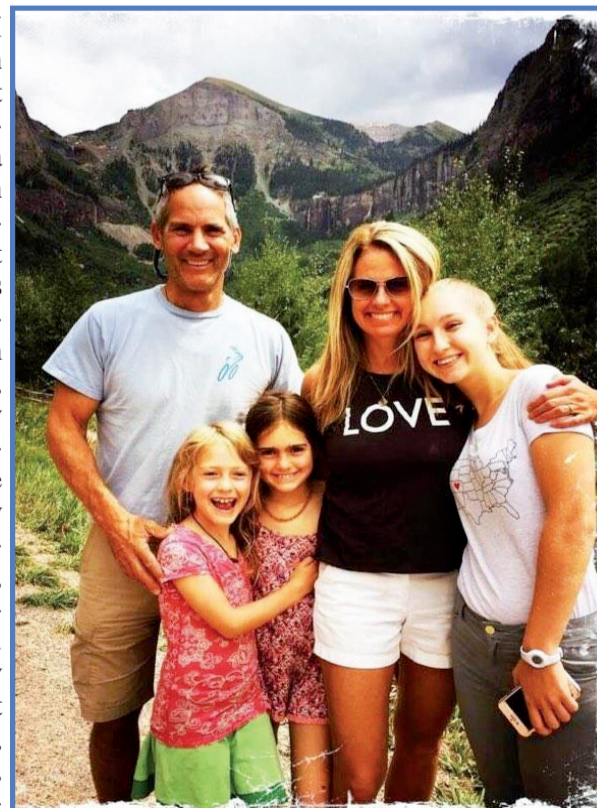
Az oktatási rendszer teljesen eltér az otthonitól. Itt az anyag elsajátítására fektetnek nagyobb hangsúlyt. Én a végzős évfolyamba kerültem és büszkén elmondhatom magamról, hogy bár az angol a második nyelvem mégis nagyon jól veszem az akadályokat az iskolában. Az órarend is teljesen más, mert itt a minden nap ugyanazok az óráink vannak. Ennek a városkának az egyik része egy síparadicsom. A tél folyamán alkalmam lesz az iskola keretein belül, hogy sí testnevelés órákon vegyek részt, amiért már most nagyon izgatott vagyok! Így a beszámoló végén szeretnék néhány érdekes tapasztalatot megosztani a kedves olvasóval. A származásomat illetően van néhány negatív, de leginkább pozitív élményem. A gyerekek nagy többsége azt sem tudta, hogy Magyarország egyáltalán egy ország, ez eléggé lehangoló volt számomra. A felnőttek nagy többsége viszont még járt is nálunk, és áradozott róla, hogy mennyire gyö-

nyörű helyet mondhatok a hazámnak, sőt néhányan még a politikával is tisztában voltak.

Végezetül köszönetet szeretnék mondani a szüleimnek, a sátoraljaújhelyi Rotary Klubnak és mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy átélhessem ezt a csodát. Köszönöm.

*Weiser Rebeka Hanna
büszke csere-diák*

Telluride, Colorado, USA

Gáspár Blanka, Kossuth Lajos Gimnázium 12. évfolyamos tanulója
1956-tól elsőként nekem a kitűztem, melyet nyugszültem, deksztitlenk vintak, a rengeteg áldozat, amit hoztak a hazáért. Harcoltak a szabadságunkért az elnyomások ellen, a forradalom megmutatta nemzetünk erejét. A terror ellenére felmerék venni a harcot, kimertek állni véres áldozatok árán is. Kizártnak nem volt hiába, ugyan a szabadságunkat leverték, de a forradalom győzött. Büszken gondolok vissza az 1956-os harcokra, mindezenre, mindazokra, akik életüket áldozták a hazáért."